

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113237307
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4113237307.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: 1/ E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX X., 2/ H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX X., 3/ H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX X., 4/ H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, 5/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na hôrke 7, XXX XX X., 6/ D. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX X., 7/ U. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.H. Y. XX, XXX XX X. B., 8/ U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/ X, XXX XX X., 9/ V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX X., všetci zastúpení JUDr. Pavlom Baginom, advokátom, so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: 1/METRO Group Properties SR s. r. o., so sídlom Senecká cesta 1881, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 45 951 594, zastúpený alianciadvokátov ak, s.r.o. , so sídlom Vlčkova 8/A, 811 05 Bratislava, IČO: 36 679 771, 2/ Rímskokatolícka cirkev Sídlná kapitula Nitra, so sídlom Hradné námestie 7, 950 50 Nitra, zastúpený JUDr. Svorodom Petruškom, advokátom, so sídlom Kupecká 18, 949 01 Nitra, za účasti intervenienta na strane žalovaných Ing. H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. 3, XXX XX L., zastúpený JUDr. Karolom Spišákom, advokátom, so sídlom Tuhovská 1, 931 07 Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov a žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 14C/257/2013-511 zo dňa 24. augusta 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch I., II., III., v napadnutom zamietajúcom výroku V., ako aj vo výrokoch o trovách konania VI., VII. a VIII. p o t v r d z u j e .

Žiadna zo strán a intervenient na strane žalovaných nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že Y. M., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom X. XXX/XX, X., bola ku dňu svojej smrti vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci X., katastrálne územie H., a to parc.č. XXXX/XX o výmere XXXX mX - orná pôda, parc.č. XXXX/XX o výmere XXX m2 - zastavané plochy a nádvorcia, parc.č. XXXX/XX o výmere XX mX - zastavané plochy a nádvorcia, parc.č. XXXX/XX o výmere 61 m2 - ostatné plochy, parc.č. XXXX/XX o výmere XX mX - ostatné plochy, parc.č. XXXX/XX o výmere XXX mX - orná pôda, parc.č. XXXX/X o výmere XXXX mX - orná pôda, parc.č. XXXX/XX o výmere X mX - zastavané plochy a nádvorcia, ktoré vznikli alebo zmenili stav na základe geometrického plánu Ing. Jany Pauknerovej - GEOSPOL č. 1/2013 zo dňa 16.10.2013, overeného Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, dňa 23.10.2013, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

1.2. Súd prvej inštancie určil, že H. H., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. XXX, X. - H., bol ku dňu svojej smrti vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci X., katastrálne územie H., a to parc.č. XXXX/XX o výmere XXX m2 - orná pôda, parc.č. XXXX/XX o výmere XXXX mX -

k žalovanému v 2. rade dôvodne podaná. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade nadobudol sporné nehnuteľnosti vydržaním.

1.9. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby voči žalovanému v 1. rade uviedol, že žalovaný 1/ splnil zákonné podmienky vydržania a nadobudol vlastnícke právo k sporným pozemkom vydržaním, keďže vlastnícke právo nemohol nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy, pretože scudzovacie úkony sa odvíjali od nevlastníka. Zdôraznil, že oprávnená držba sa nemusí opierať o platný nadobúdaci titul, ale môže sa opierať aj o domnelý právny dôvod. Takýmto dôvodom je nepochybne kúpna zmluva uzatvorená žalovaným 1/ s intervenientom dňa 17.04.2000. Žalovaný 1/ bol dobromyseľný vzhľadom na okolnosti nadobudnutia držby, že mu vec patrí. Uviedol, že dobromyseľnosť vyplývala jednak zo zápisu intervenienta (predávajúceho) ako vlastníka v katastri nehnuteľností (č.l. 425 spisu), zo znaleckého posudku dkp. E. E. (ktorý deklaroval, že vlastníkom pozemkov je intervenient; č.l.424 - 425 spisu) z rozhodnutia o povolení vkladu Okresným úradom Nitra, rovnako bol dobromyseľný aj v priebehu držby, keď na základe rozhodnutí správnych orgánov vydaných pri umiestnení stavby a vydaní stavebného a kolaudačného povolenia vybudoval a otvoril prevádzku veľkoobchodu dňa 15.11.2000, ktorú doteraz prevádzkuje. Do vydržacej doby započítal aj držbu nehnuteľností právnymi prechodcami žalovaného 1/, spoločnosti Metro Properties Slovakia s.r.o. a METRO Cash & Carry Slovakia s.r.o., ako aj na držbu intervenienta, ktorý predmetné nehnuteľnosti nadobudol dňa 03.02.2010. Poukázal tiež na to, že v konaní nebola dobromyseľnosť intervenienta vo vzťahu k okolnostiam nadobudnutia nehnuteľností zmluvami zo dňa 03.02.2000 relevantne spochybnená. Zohľadnil, že intervenient rovnako vychádzal z údajov v katastri nehnuteľností o vlastníkovi pozemkov (žalovaný 2/), uviedol, zaplatil za vyňatie pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu sumu 15 miliónov Sk a prijal záver, že vydržacia doba uplynula dňa 03.02.2010. Zaoberal sa tiež tým, že ak by bola spochybnená dobromyseľnosť intervenienta (k čomu v konaní nedošlo) a do celkovej vydržacej doby by nebolo možné započítať dobu jeho držby, vydržacia doba žalovanému 1/ by uplynula 17.04.2010. Prijal záver, že objektívne a preukázateľne bola držba žalovaného 1/ vo vzťahu k predmetným pozemkom spochybnená až doručením žaloby v predmetnom konaní dňa 14.11.2013, teda po uplynutí vydržacej doby.

1.10. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalobcov, že žalovaný 1/ stratil dobrú vieru doručením žaloby v konaní sp. zn. 12C/271/2009, teda dňom 13.01.2010 (č.l.460), t.j. 21 dní pred uplynutím vydržacej doby. Priklonil sa k tvrdeniu žalovaného 1/, že za tento časový úsek nestihol detailne analyzovať ani predmet konania sp. zn. 12C/271/2009, nieto ešte na základe jednej prídelovej listiny vyvodit' pochybnosť o jeho celkovom vlastníctve. Zdôraznil, že ak by mal žalovaný 1/ zistiť hneď doručením žaloby žalobcami tvrdené skutočnosti, vyžadovalo by to aktívnu snahu zo strany žalovaného 1/, a to nielen k parcelám prejednávaným v konaní sp. zn. 12C/271/2009, ale ku všetkým do úvahy prichádzajúcim parcelám a vyhodnotenie celej situácie so záverom, k akému prišiel v danom konaní odvolací súd až niekoľko rokov po začatí konania. Súd prvej inštancie vzhľadom k týmto zisteniam prijal záver, že v konaní nebola preukázaná strata dobromyseľnosti žalovaného 1/ do 03.02.2010, prípadne 17.04.2010 pričom v prípade pochybností sa predpokladá, že držba je oprávnená. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyšší súd SR zo dňa 10.02.2009, sp.zn. 5 Cdo 68/2008.

1.11. Konštatoval tiež, že žalobcovia 6/, 9/ vypovedali, že vedeli, kde sa predmetné pozemky nachádzajú, rovnako zaregistrovali výstavbu veľkoobchodu, avšak svoje nároky neriešili hneď keď zistili, že ich vlastnícke právo je ohrozené, ale až s odstupom skoro 13 rokov podali žalobu na súd.

1.12. Vo vzťahu k žalovanému v 2/, voči ktorému žalobe vyhovel uviedol, že žalovaný v 2/ nedôvodil, od akého právneho titulu odvodzuje držbu, ani jej začiatok, resp. plynutie ,preto prijal záver, že žalovaný v 2/ nemohol nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. Konštatoval, že po zápise do pozemnoknižnej vložky o tom, že nehnuteľnosti sú predmetom revízie prvej pozemkovej reformy podľa zákona č. 142/1947 Sb., nebolo možné po 01.01.1951 (po zániku účinku intabulácie) považovať v pozemkovej knihe evidovaného vlastníka za hodnoverného vlastníka, keďže už bol možný prevod a prechod vlastníctva mimo tohto zápisu. Považoval za preukázané, že sporné nehnuteľnosti boli pôvodne predmetom revízie prvej pozemkovej reformy podľa zákona č. 142/1947 Sb., pričom všetky nehnuteľnosti pod por. č. 14 a 15 zapísané na strane A boli predmetom revízie prvej pozemkovej reformy so znením len zamýšľaného prevzatia za použitia náhradového zákona. Uviedol, že náhradový zákon č. 329/1920 Sb. v ustanovení § 9 uvádza, že poznámka zamýšľaného prevzatia pôsobí ako poznámka zamýšľaného odpísania nehnuteľnosti, ak nezahŕňa všetky nehnuteľnosti vo vložke zapísané, a spolu ako poznámka vyvlastnenia. Ak nie sú predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke, má sa za to, že tie, ktoré sú predmetom poznámky, sa odpisujú z vložky, a teda na pozemnoknižnej vložke zapísaný vlastník už nemá právo k odpísaným nehnuteľnostiam. Ak sú predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti, má sa za to, že sú vyvlastnené. Poukázal na ust. § 8 ods. 1 zákona č. 142/1947 Sb. Podľa ktorého, pozemkový majetok

získaný pre účely prídellov je určený spolu s ostatným zabraným majetkom, pokiaľ nebol alebo nebude podržaný štátom pre účely všeobecne prospešné (§ 10 záborového zákona) a ani doposiaľ nebol prídelený pre prídely subjektom v citovanom ustanovení špecifikovaným. Z vyššie citovaných ustanovení vyvodil, že majetok zabraný podľa zákona č. 142/1947 Sb. mohol byť buď prevzatý (podržený štátom) pre účely všeobecne alebo bol určený pre prídely. Konštatoval, že sporné nehnuteľnosti zapísané v pozemknoknižnej vložke č. XXX boli predmetom prídely a pkn. parcely č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X v danej výmere boli prídelené právnym predchodcom žalobcov, preto nebolo potrebné prevádzať vklad vlastníckeho práva pre štát, keďže na návrh pozemkového úradu bolo vlastnícke právo k pozemkom prevedené priamo na nadobúdateľa. Podľa názoru súdu prvej inštancie z ustanovenia § 28 náhradového zákona č. 329/1920 Sb. vyplýva, že ak rozhodol pozemkový úrad už skôr o prídely do vlastníctva osôb iných, nie je potrebné previesť skôr príslušný vklad vlastníckeho práva priamo na nadobúdateľa pozemkovým úradom. Zákon č. 142/1947 Sb. v ustanovení § 17 odkazoval na procesný postup konania podľa záborového zákona, ktorý vydanie rozhodnutia k prechodu vlastníctva na štát nevyžadoval, stačilo teda priame konanie štátu. Inak povedané, ak bola prevzatá nehnuteľnosť prídelená do vlastníctva iných osôb, t.j. prídelcov, nebolo potrebné vykonať skôr, ako boli nehnuteľnosti prídelené, vklad vlastníckeho práva na štát a súdy prevádzali vlastnícke právo priamo na prídelcu.

1.13. Podľa názoru súdu prvej inštancie prídelová listina je verejnou listinou, ktorá je dokladom o vlastníctve prídelcu k prídeleným nehnuteľnostiam a je vkladu schopnou listinou spôsobilou pre zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností za predpokladu, že bola vydaná oprávneným subjektom a obsahuje všetky podstatné náležitosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vydaných v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cdo/123/2003, 4Cdo 48/2008, 3Cdo 45/2008, 1M Cdo/8/2009. Konštatoval, že v danej veci boli vydané prídelové listiny právnym predchodcom žalobcov ONV v Nitre, v tom čase oprávneným subjektom na jeho vydanie a tento orgán prídelovú listinu vydal v medziach jeho právomoci. Prídelová listina spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti - je v nej vedené, kto ju vydal, označenie právneho predpisu, podľa ktorého sa vydáva, akej veci sa týka, je datovaná, obsahuje presné označenie nehnuteľnosti, parcelné číslo, výmeru, podpis aj odtlačok pečiatky orgánu, ktorý ju vydal a podmienky, za ktorých sa prídelenie uskutočňuje. Ide preto nepochybne o prídelovú listinu, ktorú treba považovať za perfektnú a ktorá má povahu verejnej listiny spôsobilej preukázať vlastnícke právo prídelcu. Námietky intervenienta, ktorý namietal nulitu prídelových listín s poukazom na skutočnosť, že prídelové listiny nepodpísal predseda ONV (keď je pred podpisom uvedené "za" a rovnako podpis sa nezhoduje s podpisom vtedajšieho predsedu O. Y.) nepovažoval za dôvodné. V tejto súvislosti uviedol, že všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu, je oprávnený skúmať ho iba so zreteľom na to, či je nulitný (ničotný). Takým by bol v prípade, ak ho vydal tzv. absolútne vecne nepríslušný správny orgán, čo však tento prípad nezahŕňa (ONV mal právomoc na vydanie prídelovej listiny). Skúmanie, či podpis je na listine a či táto osoba bola oprávnená podpisovať listiny v mene predsedu ONV, je preskúmaním vecnej správnosti listiny, na čo súd oprávnený nie je. Súd preto navrhované dokazovanie za účelom zistenia, kto prídelové listiny podpísal a bol na to oprávnený, zamietol. Ani námietku žalovaného 2/, ktorý tvrdil, že prídelové listiny sú neplatné z dôvodu, že sú v nich uvedené parcely, ktoré neexistovali (teda že existovala len parcela č. XXXX., nikde sa neuvádza, že by bola parcela nejakým spôsobom rozdelená) nepovažoval za dôvodnú z dôvodu, že všeobecný súd nie je oprávnený vecne preskúmať prídelové listiny.

1.14. Zohľadnil námietky žalovaných v tom, že prídelca H. M. že nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k prídely pretože bol v čase jej vydania prídelovej listiny t.j. dňa 03.05.1958 bol mŕtvy (zomrel dňa 07.01.1956). Uviedol, že aj keď podľa prídelovej listiny prídelca nadobúda vlastnícke právo dňom odovzdania prídelených nehnuteľností do držby, samotná listina stanovuje, že prevod vlastníckeho práva sa uskutočňuje za stanovených podmienok podľa prídelovej listiny. Nadobudnutie vlastníckeho práva bez vydania prídelovej listiny len dňom odovzdania prídely nie je možné, preto prijal záver, že prídelca H. M. nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k prídely, preto vo vzťahu k nemu žalobu ako nedôvodnú zamietol. Prídelovú listinu však nepovažoval za nulitný akt, pretože ako prídelca je uvedená aj manželka H. M., Y., ktorá v čase vydania prídelovej listiny právnu subjektivitu mala a teda prídely nadobudla ona.

1.15. S ohľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že prídelcovia, okrem E. M., nadobudli vlastnícke právo k prídeleným nehnuteľnostiam. K možnej strate vlastníckeho práva prídelcov uviedol, že zápisnice o prídely a odovzdaní pôdneho majetku v obci H. (č.l. 139-141 spisu) Štátnemu majetku n.p. Nitra - Chrenová nemali za následok stratu vlastníctva prídelcu, pretože zápisnice spísané na MNV Mlynárce sú bez právneho významu, nakoľko odnímať prídelený majetok mohlo iba Povereníctvo SNR pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu v prípade, že prídelca nehospodáril so starostlivosťou riadneho hospodára na prídelených pozemkoch (§ 23 ods. 2 Nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR). Vzdanie sa prídely na MNV preto nemohlo vyvolať žiadne právne účinky. V tých časoch bolo

bežné vnesenie majetku do družstva, čo však nikdy neznamenalo vzdanie sa vlastníctva. Konštatoval, že právny názor, podľa ktorého okresné národné výbory neboli oprávnené na rozhodovanie o odňatí prídelu a takéto rozhodnutia boli nad rámec ich právomoci, uviedol aj Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo 123/2003 a sp. zn. 3Cdo 12/2004. K námietkam žalovaných, že došlo k zániku vlastníckeho práva prídelcu H. V. uviedol, že ONV nemohol odnímať pridelený majetok. S ohľadom na ust. § 132 ods. 1 zák. č. 141/1950 Zb., Občiansky zákonník len samotným faktickým konaním zo strany prídelcu nemohlo dôjsť k strate vlastníckeho práva k pridelenej pôde. Konštatoval, že k prevodu prídelu zo strany oprávneného orgánu (Povereníctvo SNR) preukázateľne nedošlo, keďže pôvodný prídelca H. V. následne prídel odovzdal Štátnemu majetku n.p. Nitra - Chrenová.

1.16. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a prihladol na úspech a neúspech strán sporu v konaní. Vo vzťahu k intervenientovi uviedol, že mu patrí náhrada trov konania v rovnakom rozsahu, v akom patrí náhrad trov strane, na ktorej v konaní vystupuje.

2. Proti tomuto rozsudku podali písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v 1. až 9. rade a to do výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol (V.) domáhajúc sa jeho zmeny tak, že žalobe vyhovie a odvolací súd určí, že Y. M., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom X. XXX/XX, X., H. H., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. XXX, X. - H. a H. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. XXX/XX X.-H., boli ku dňu svojej smrti vlastníkmi v žalobe označených nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci X., katastrálne územie H.. Súčasne sa domáhali náhrady trov celého konania v rozsahu 100%. V dôvodoch svojho odvolania žalobcovia v 1. až 9. rade uviedli, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Bránili sa tým, že strata dobromyseľnosti intervenienta vo vzťahu k okolnostiam nadobudnutia sporných nehnuteľností bola v rámci konania dostatočne preukázaná a do celkovej vydržacej doby nie je v takomto prípade možné započítať aj čas držby sporných nehnuteľností intervenientom. Vydržacia doba žalovaného v 1. rade uplynula na základe vyššie uvedené až 17.04.2010, a nie ako uviedol súd prvej inštancie 03.02. 2010. Preto mal žalovaný v prvom rade k dispozícii dlhší časový úsek (91 dní pred uplynutím vydržacej doby) od momentu, kedy stratil žalovaný v 1. rade dobrú vieru doručením žaloby v konaní sp. zn. 12C/271/2009 t. j. 13.01.2010. Uviedli, že tento časový úsek bol pre žalovaného v 1. rade postačujúci na zanalyzovanie predmetu konania v súvisiacej veci spolu s príslušnými prídelovými listinami a na základe toho vyvodit' pochybnosti o celkovom vlastníctve sporných nehnuteľností.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal písomne odvolanie aj žalovaný v 2. rade, ktorý navrhol, aby odvolací súd zmenil vo výroku I., II., III. a VII. tak, že žalobu žalobcov voči žalovanému v 2. rade zamietne, alternatívne vec zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania žalovaný v 2. rade uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vôbec nerešpektoval skutočnosť, že žalovaný v 2. rade bol pôvodným vlastníkom týmto sporom dotknutých nehnuteľností, a to na základe pôvodného zápisu zo dňa 30.12.1869, parc. č. XXXXX. Predmetný pôvodný zápis je osvedčený podpisom pisára pozemnoknižných vložiek a kráľovského podsudcu. Vychádzajúc z Uhorského obyčajového práva, podľa ktorého mal zápis v pozemnoknižnej vložke (medzi ktoré patrili vklad, výmaz a predznačenie) konštitutívnu povahu, teda zápisom do pozemnoknižnej vložky práva vznikali, menili sa a taktiež zanikali. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcov, hoci právne otázky, na ktorých súd prvej inštancie postavil odôvodnenie svojho rozsudku už boli rozhodnuté Najvyšším súdom SR s opačným právnym záverom (poznámka o zábore a o zamýšľanom prevzatí nehnuteľností nemá účinky prechodu vlastníctva na štát, uznesenie NSSR 6Cdo 84/2010) navrhol odvolaciemu súdu, že ak by sa stotožnil s uvedenými názormi súdu prvej inštancie, aby vo výroku svojho rozhodnutia v takomto prípade pripustil dovolanie s dovolacími otázkami: i) či sama poznámka o zábore a o zamýšľanom prevzatí nehnuteľností má alebo nemá účinky prechodu vlastníctva na štát, ii) či poznámka „nehnuteľnosti na strane A Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať, a že tieto sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Zb. v znení zákona č. 44/48 Sb. Má alebo nemá následok prechodu vlastníctva na štát, iii) či podpisom Zápisnice o prídele a odovzdaní pôdneho majetku v obci H. zo dňa 25.7.1959 Štátnemu majetku, n. p. Nitra-Chrenová došlo zo strany prídelcov k vzdaniu sa majetku v súlade s § 132 ods. 1 zákona č. 141/1950 Zb.. Tento návrh zdôvodnil aj tým, že na príslušných prvostupňových súdoch je podaných viacero žalôb s rovnakým skutkovým a obdobným právnym základom, pričom výsledok rozhodnutia na Najvyššom súde SR by mohol usmerniť rozhodovaciu činnosť ostatných súdov. Vytykal súdu prvej inštancie, že postupu súdu došlo k odňatí možnosti účastníka konať pred súdom. Zdôraznil, že žaloba žalobcov je nedôvodná, pretože pôvodný vlastnícké právo nikdy nestratil, a keď nie inak získal vlastnícké právo k

predmetu sporu vydržaním, poznámka zamýšľaného prevzatia nemá za následok odňatie vlastníckeho práva, žalovaný v 2. rade (v prislúchajúcej časti) je v súčasnosti jediným a oprávneným vlastníkom nehnuteľností tvoriacich časť predmetu sporu, prídelové listiny B č. 27/1958 a č. 105/1958 sú nulitným právnym aktom z dôvodu, že pridávajú nehnuteľnosti, ktoré nikdy neexistovali, právni predchodcovia žalobcov sa nehnuteľnosťami, ktoré i mali byť pridelené (hoci neexistovali) osobne vzdali, navyše žalobcovia si vlastnícke právo neuplatnili podľa špeciálnej právnej úpravy.

4.K odvolaniu žalovaného v 2. rade sa písomne vyjadrili žalobcovia v 1. až 9. rade, ktorí uviedli, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je dôvodné vo vzťahu k napadnutej časti rozhodnutia, ako ani vo vzťahu ku konaniu, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, preto navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobcovia poukázali na Zápisnicu spísanú dňa 21.05.1958 pred MNV v H., ktorú predložil žalovanému v 2. rade ako dôkaz v konaní pred súdom prvej inštancie, sa snažil preukázať, že jeden z prídelcov - pán H. V. prídel opustil. Tieto tvrdenia však žalovaný v 2. rade nepreukázal. Jedná sa pritom len o zápisnične spísanú žiadosť pani P. P., rod. J., ktorá v žiadosti tvrdila, že v roku XXXX prevzala pridelené nehnuteľnosti od H. V.. V závere zápisnica bolo uvedené, že MNV prevod doporučil a dodatočne zistil osobné dáta zúčastnených a vypočuje H. V.. Na základe tohto dokumentu v žiadnom prípade nemožno konštatovať, že došlo k zániku vlastníckeho práva prídelcu H. V.. Samotná zápisnica nemá charakter vzdania sa prídelu. Vzdanie sa prídelu pôdy bolo možné na základe zákona č. 141/1950 Zb., Občiansky zákonník s účinnosťou od 01.01.1951 v ust. § 132 ods. 1, podľa ktorého vlastníctvo sa stráca najmä tým, že ho nadobudne niekto iný alebo že sa ho vlastníč vzdá, že ide o jednostranný právny úkon, ktorým vlastníč stráca svoje vlastnícke právo a dochádza tak k jeho prechodu na štát lebo na inú právnickú osobu. Podľa názoru žalobcov, žalovaný v 2. rade žiaden takýto alebo iný relevantný dôkaz nepredložil, a preto sa žalobcovia stotožnili s názorom súdu prvej inštancie, že uvedená zápisnica je vo vzťahu k posúdeniu vlastníckeho práva prídelcu H. V., bez právneho významu. Navyiac bolo by nelogické, aby H. V. o 6 rokov neskôr podpisom zápisnice o prídele a odovzdaní odovzdával majetok, ktorý ako tvrdí žalovaný v 2. rade, v roku 1953 opustil, resp. odovzdal pani P. P. Z uvedeného podľa názoru žalobcov vyplynulo, že Zápisnica o odovzdaní a prídele pôdohospodárskeho majetku v obci H., podpísané prídelcami pred ONV v roku 1959 nemali vo vzťahu k vlastníckemu právu prídelcov žiadnu relevanciu, avšak preukázali žalovanými spochybňovaný fakt, že prídelci reálne prevzali sporné pozemky do vlastníctva.

5.K odvolaniu žalobcov sa písomne vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalobcov na úhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný v 1. rade uviedol, že do vydržacej doby sa podľa jeho názoru započítava aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca - v tomto prípade teda nielen právnické osoby (spoločnosti Metro Properties Slovakia s.r.o., IČO: 35 771 046 a METRO Cash & Carry Slovakia s.r.o., IČO: 35 772 841), ale aj intervenient A. H. P., ktorý predmetné nehnuteľnosti nadobudol dňa 03.02.2000. Takže žalovaný v 1. rade vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto súdneho sporu ex lege vydržal dňa 03.02.2010, a v prípade ak by sa počítala len doba, po ktorú mal predmetné nehnuteľnosti v držbe žalovaný v 1. rade a jeho právny predchodcovia (spoločnosti Metro Properties Slovakia s.r.o., IČO: 35 771 046 a METRO Cash & Carry Slovakia s.r.o., IČO: 35 772 841) tak dňa 17.04.2010, pričom žaloba žalobcov bola podaná až 31.10.2013.

6.K odvolaniu žalobcov v 1. až 9. rade a k odvolaniu žalovaného v 2. rade sa písomne vyjadril intervenient, ktorý navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcov v 1. až 9. rade zamietol a potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zároveň mu priznal náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení intervenient uviedol, že bol presvedčený, že je legitímnym vlastníkom a držiteľom predmetných pozemkov a môže to preukázať aj jeho konkrétnym správaním, teda vonkajším prejavom, a to skutočnosťou, že obchodná spoločnosť intervenienta - ICT ISTROCONTI, a.s., na základe Rozhodnutia Okresného úradu v Nitre, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 2000/06028 zo dňa 13.4.2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.4.2000, zaplatila do štátneho fondu za trvalé odňatie pozemkov, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy a zámennej zmluvy, z poľnohospodárskeho pôdneho fondu poplatok vo výške viac ako 15 miliónov SK. Taktiež intervenient, resp. jeho obchodná spoločnosť znášala všetky zanedbateľné ostatné náklady spojené s obchodným prípadom ako napr. daňové zaťaženie, náklady na ekonomické, daňové, právne poradenstvo, inžiniering a pod..

7.K vyjadreniu žalovaného v 1. a 2. rade, sa písomne vyjadril intervenient, ktorý navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalobcov v 1. až 9. rade a potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V., VI., VIII. a zároveň priznal intervenientovi plnú náhradu trov odvolacieho konania. Ďalej navrhol, aby odvolací súd vo výroku I., II., III. zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak,

že žalobu zamietne a vo výroku VII. tak, že žalobcom v 1. až 9. rade neprizná náhradu trov konania, alternatívne zruší napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8.K vyjadreniu intervenienta sa písomne vyjadrili žalobcovia v 1. až 9. rade, ktorí uviedli, že vzhľadom na to, že nie je možné vychádzať z úvah intervenienta, že k odňatiu vlastníckeho práva žalovaného v 2. rade nikdy nedošlo, sú irelevantné aj dôvody, ktoré na základe tejto skutočnosti odvodil a uviedol vo vyjadrení. Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade bol ako vlastník sporných nehnuteľností zapísaný až na základe záznamového konania Z 8545/96, ktoré inicioval Biskupský úrad Nitra dňa 10.12.1996. Žalobcovia opätovne poukázali na skutočnosť, že na základe záznamu, žalovanému v 2. rade vlastnícke právo vzniknúť nemohlo nakoľko prídelcovia vlastnícke právo, ktoré nadobudli dňom odovzdania prídelovacej nehnuteľnosti do držby na základe prídelovej listiny, k žalovaným nehnuteľnostiam nikdy nestratili s ohľadom na charakter prídelovej listiny. Túto skutočnosť jasne potvrdil vo svojom rozhodnutí aj súd prvej inštancie. Žalobcovia sú toho názoru, že žalovaný v 1. rade už v roku 2009 mal vedomosť o skutočnosti, že nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam od nevlastníka a z toho titulu nemohol k vydržaniu na strane žalovaného v 1. rade dôjsť nakoľko žalovaný v 1. rade nesplnil vydržacie podmienky.

9.Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je treba v napadnutých výrokoch ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť. Predmetom odvolacieho konania boli všetky výroky napadnutého rozsudku, okrem výroku, ktorým súd žalobu o určenie, že H. je vlastníkom nehnuteľností ku dňu svojej smrti zamietol (IV.), ktorý výrok žalobcovia odvolaním nenapadli.

10.Kedže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Navyše považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí veľmi podrobne zaoberal všetkými námietkami, ktoré strany sporu v priebehu konania uvádzali. Jasne a zrozumiteľne v dôvodoch rozhodnutia uviedol svoje myšlienkové postupy a závery, ktorými sa riadil. Napokon vo svojom rozhodnutí poukázal aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR k problematike, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, ako aj na závery prijaté Najvyšším súdom SR v tomto smere, ktorými sa riadil.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k vyhovujúcim výrokom (I.,II.,III.) odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie vec aj správne právne posúdil, pričom rozhodol v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou odvolacieho súdu ale aj Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach, predmetom ktorých boli nehnuteľnosti pôvodne zapísané v PNK č. XXX pre kat. úz. H.. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Nitre vydané vo veciach vedených pod sp.zn. 25Co 43/2012 z 05.12.2012, 25Co 347/2012 z 29.4.2014, 5Co 48/2012 z 12.12. 2012 , 7Co/35/2016 zo dňa 27.08.2017, 8Co/124/2016 zo dňa 02.03.2017, 25Co/123/2019 zo dňa 29.01.2020, v ktorých odvolacieho senáty, zaujali rovnaký právny názor v tom, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, že došlo k prevodu sporných nehnuteľností na štát a tieto boli pridelené prídelovou listinou prídelcom, ktorú listinu je treba považovať za vkladu schopnú listinu, pričom vzdanie sa prídelu je neplatný právny úkon a žalovaný vzhľadom k zisteným okolnostiam nemohol nehnuteľnosť vydržať. V obdobnom skutkovom a právnom spore v dovolacom konaní už opakovane rozhodoval NS SR a to napr. uznesením zo dňa 31.03.2020 sp. zn. 6 Cdo 64/2018 o dovolaní žalovaného proti rozsudku KS v Nitre zo dňa 02.03.2017 sp. zn. 8Co/124/2016, ktorým dovolanie žalovaného odmietol a následne rozhodoval NS SR aj uznesením zo dňa 26.11.2020 sp.zn. 2Cdo/53/2019 o dovolaní žalovaného proti rozsudku KS v Nitre z 24.08. 2017 sp.zn. 7Co/35/2016 , ktorým rovnako dovolanie žalovaného odmietol.

12.Odvolací súd sa zaoberal jednotlivými odvolacími dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní a nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by sa mal odkloniť od záverov odvolacích senátov, ktoré boli prijaté vo vyššie uvedených právnych veciach. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne postupoval,

keď potvrdil vlastnícke právo žalobcov a žalobe vyhovel. Správny je právny záver súdu prvej inštancie, že žalobcovia (ich právni predchodcovia) nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam prídelom. Z PNK vložky č. XXX pre katastrálne územie H. vyplýva, že pôvodným vlastníkom tu zapísaných nehnuteľností bola Nitrianska sídelná kapitula. V časti B pod r. č. 14 je uvedený zápis zo dňa 10.05.1948 čd. 3142 o tom, že nehnuteľnosti podliehajú revízii podľa zákona č. 142/1947 Sb. Pod r. č. 15 bol dňa 08.08.1948 vykonaný zápis čd. 4564, že podľa návrhu a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave číslo B 226/48-I./D účinného na základe zákona č. 142/47 Sb. sa poznamenáva, že nehnuteľnosti na strane A Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať a že tieto sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/47 Sb.. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne poukázal aj na konečný prídelový plán vyhotovený dňa 16.03.1953, z ktorého vyplýva, že prídelcom pod poradovým číslom 27 H. M. a Y. r. H. bol pridelený konečný prídel, pozemok - číslo parcely 1068/2 o výmere 2,5 ha, prídelcovi pod poradovým číslom 105 H. V. bol pridelený konečný prídel, pozemok - číslo parcely 1068/5 o výmere 2,5 ha a prídelcovi pod poradovým číslom 84 H. H. bol pridelený konečný prídel, pozemok - číslo parcely XXXX/X o výmere 2 ha ako aj na prídelové listiny vydané ONV v Nitre zo dňa 03.05. 1958 pre H. M. a manželku Y. H. B.č. 27/1958, zo dňa 13.05.1958 pre H. H., B.č. 84/1958, zo dňa 14.05.1958 B.č. 105/1958 pre H. V., Taktiež záver súdu prvej inštancie v tom, že vlastnícke právo právnym predchodcom žalobcov nikdy odňaté nebolo treba považovať za správny, pretože Zápisnice o prídele a odovzdaní pôdohospodárskeho majetku v obci H. novému nadobúdateľovi Štátnemu majetku n.p. Nitra - Chrenová , ktorú podpísal prídelca H. H. dňa zo dňa XX.XX.XXXX , prídelca H. V. a prídelca Y. M. XX.XX.XXXX nie je možné považovať za doklad o odňatí vlastníctva.

13. Žalovaný v 2. rade v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku odňatia vlastníckeho práva žalovanému v 2. rade, pretože právne významným spôsobom k jeho odňatiu nedošlo. Bránil sa tým, že v PNK vložke je uvedená iba poznámka zamýšľaného prevzatia, čo však neznamena, že vlastníctvo nehnuteľnosti prešlo na štát. Podľa jeho názoru dotknuté nehnuteľnosti nikdy do vlastníctva štátu neprešli. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že s uvedenými argumentami sa súd prvej inštancie podrobne vypořiadal v odôvodnení rozsudku bode 49. a 50., na ktoré odvolací súd poukazuje bez toho, aby tieto dôvody opakovane. Žalovaný v podanom odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že nerešpektoval judikatúru Najvyššieho súdu SR, pričom poukázal na dôvody uvedené v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo/84/2010. Uvedeným uznesením bol zrušený rozsudok odvolacieho súdu pre procesnú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Najvyšší súd tu pre ďalšie konanie len formou poznámky bez toho, aby akokoľvek prejedikoval rozhodnutie odvolacieho súdu v ďalšom konaní, dal do pozornosti predpoklady, ktoré musia byť podľa § 4 a § 8 ods. 1 zák. č. 142/1947 Sb. splnené pre pridelenie pozemkového majetku (bod 32. odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.03.2020 sp. zn. 6Cdo 64/2018). Na základe vyššie uvedeného odvolací súd považoval tieto odvolacie dôvody za neopodstatnené.

14. Na doplnenie dôvodov odvolací súd uvádza, že súdy vo svojich rozhodnutiach obdobných skutkových a právnych sporoch týkajúcich sa PNK vložky č. XXX pre kat. úz. H. opakovane konštatovali, že v pozemnoknižnej vložke č. XXX v časti B pod rad. č. XX je uvedený zápis Čd. XXXX o tom, že nehnuteľnosti podliehajú revízii podľa zákona č. 142/1947 Sb. a pod rad. č. 15 je zápis Čd. 4564/1948 o tom, že podľa návrhu a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave číslo B 226/48 - I./D, učeného na základe zákona č. 142/47 Sb., sa poznamenáva, že nehnuteľnosti na strane A Povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať a že tieto sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Sb. Ďalej sa v predmetnej vložke nachádza aj zápis pod r. č. 4 zo dňa 30.10.1924 o tom, že na základe uznesenia Štátneho pozemkového úradu v Prahe sa poznamenáva, že nehnuteľnosti r. č. A I. 1 - 19, 21 - 34 sú zabraté štátom podľa zákona č. 215/1919 zo dňa 16.08.1919. Pod r. č. 5 je poznamenaný zápis Československého štátneho pozemkového úradu, že zamýšľa prevziať nehnuteľnosti pod r. č. A. I. 1-19.21-34 podľa zákona č. 220/1922 Sb. zo dňa 13.07.1922. Pod r. č. 7 je uvedený zápis zo dňa 12.05.1926 pod č. j. na základe rozhodnutia Štátneho pozemkového úradu v Prahe zo dňa 04.03.1926 pod č. j. 131.052/25-II/4 ohľadne nehnuteľností pod r. č. A.I 1. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30. 31. 34. ako parcely č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a nasledujúce, vymedzuje sa podľa B 4.5 uvedená poznámka o zábore a zamýšľaného prevzatia. Nitrianska sídelná kapitula bola ako vlastníč zapísaná aj v pozemnoknižnej vložke č. XXX kat. úz. H.. Rímskokatolícka cirkev si vysporiadala vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností záznamom Z 2563-62/95 v r. 1999, keď došlo k zápisu nehnuteľností na list vlastníctva v prospech Biskupského úradu v Nitre. Návrh na záznam bol odôvodnený tým, že vlastníctvo vyplýva z pozemnoknižnej vložky č. 103, toto neprešlo na štát a zostalo

zachované pre cirkev. Následne došlo k zmene označenia vlastníka z Biskupského úradu v Nitre na Sídlnú kapitulú v Nitre na návrh s odôvodnením, že Biskupský úrad nemá právnu subjektivitu.

15. K námietkam žalovaného v 2. rade o nepreukázaní prechodu vlastníckeho práva na štát a právnych predchodcov žalobcov odvolací súd uvádza, že nehnuteľnosť bola pôvodne predmetom revízie prvej pozemkovej reformy podľa zákona č. 142/1947 Sb., pričom všetky nehnuteľnosti pod por. č. XX a XX zapísané na strane A PNK vložky č. XXX pre kat- úz. H. boli predmetom revízie prvej pozemkovej reformy so znením len zamýšľaného prevzatia za použitia náhradového zákona. Náhradový zákon č. 329/1920 Sb. v ustanovení § 9 uvádza, že poznámka zamýšľaného prevzatia pôsobí ako poznámka zamýšľaného odpísania nehnuteľnosti, ak nezahŕňa všetky nehnuteľnosti vo vložke zapísané, a spolu ako poznámka vyvlastnenia. Ak nie sú predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke, má sa za to, že tie, ktoré sú predmetom poznámky, sa odpisujú z vložky, a teda na pozemnoknižnej vložke zapísaný vlastník už nemá právo k odpísaným nehnuteľnostiam. Ak sú predmetom zamýšľaného prevzatia všetky nehnuteľnosti, má sa za to, že sú vyvlastnené. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 142/1947 Sb. pozemkový majetok získaný pre účely prídeltov je určený spolu s ostatným zabraným majetkom, pokiaľ nebol alebo nebude podržaný štátom pre účely všeobecne prospešné (§ 10 záborového zákona) a ani doposiaľ nebol prídelený pre prídelt subjektom v citovanom ustanovení špecifikovaným. Z toho je zrejmé, že majetok zabraný podľa zákona č. 142/1947 Sb. mohol byť buď prevzatý (podržený štátom) pre účely všeobecné alebo bol určený pre prídelt.

16. Predmetné nehnuteľnosti zapísané v PNK vložke č. XXX boli predmetom prídeltu a parcely boli prídeltované právnym predchodcom žalobcov. Nehnuteľnosti boli predmetom prídeltu, preto nebolo potrebné prevádzať vklad vlastníckeho práva pre štát, keďže na návrh pozemkového úradu bolo vlastnícke právo k pozemkovým úradom prevedené priamo na nadobúdateľa. Z ustanovenia § 28 náhradového zákona č. 329/1920 Sb. vyplýva, že ak rozhodol pozemkový úrad už skôr o prídelt do vlastníctva osôb iných, nie je potrebné previesť skôr príslušný vklad vlastníckeho práva priamo na nadobúdateľa pozemkovým úradom. Zákon č. 142/1947 Sb. v ustanovení § 17 odkazoval na procesný postup konania podľa záborového zákona, ktorý vydanie rozhodnutia k prechodu vlastníctva na štát nevyžadoval, stačilo teda priame konanie štátu.

17. V súvislosti s námietkou žalovaného, že o odňatí rozhodol Okresný národný výbor, ktorý bol oprávneným orgánom odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedené pod sp. zn. 5Cdo 157/2007 zo dňa 14.10.2008, kde vyslovil svoj názor, že „v zmysle ust. § 3 ods. 3 vyhl. č. 507/1950 Ú. v. na okresné národné výbory prešlo vykonávanie vyúčtovaní s odchádzajúcimi prídeltcami a dozor nad hospodárením prídeltcov, aj podľa ust. § 23 nar. vyhl. č. 507/1950 Sb. Toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že na národné výbory prešla právomoc vyúčtovania s odchádzajúcimi prídeltcami a dozor nad hospodárením prídeltcov v zmysle § 23 ods. 1 nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR a citácia celého ustanovenia § 23 nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR znamená len právo národného výboru vyjadriť sa k rozhodovaciemu procesu o odňatí prídeltovaného majetku.“ Rovnaký právny názor uviedol aj Najvyšší súd v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo 123/2003 a sp. zn. 3Cdo 12/2004 s tým, že okresné národné výbory neboli oprávnené na rozhodovanie o odňatí prídeltu a takéto rozhodnutia boli nad rámec ich právomoci.

18. Súd prvej inštancie sa správne vypořiadal aj s ďalšími námietkami žalovaného v 2. rade týkajúcich sa neexistencie parciel uvedených v prídeltových listinách č. 27/1985, č. 84/1958 a č. 105/1958 ako aj s námietkou nesprávne vyhotoveného geometrického plácu a s jeho dôvodmi uvedenými v bode 52. a 62. rozsudku sa odvolací súd stotožnil. O nesprávnosti vyhotoveného geometrického plácu v priebehu prvoinštančného konania žalovaný v 2. rade nepredložil žiadne relevantné dôkazy.

19. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo vyhovujúcich výrokoch I., II., a III. vecne správny, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil.

20. Vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcov voči žalovanému v 1. rade zamietol (V.) odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správne skutkovému aj právnemu záveru, že žalovaný v 1. rade sa stal vlastníkom sporných nehnuteľností vydržaním. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia, ktoré sú uvedené v bodoch 57., 58. a 59. napadnutého rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie podrobne a presvedčivo v tomto smere svoje rozhodnutie odôvodnil a správne prihliadol aj k tomu, že v prípade pochybností je treba vychádzať z toho, že držba je oprávnená. Odvolací súd zaoberajúc sa dôvodmi uvedenými v odvolaní podanom žalobcami nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli objektívne spochybniť závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k vydržaniu vlastníckeho práva žalovaným v 1. rade. Čo sa týka námietok žalobcov, že súd v konaní vedenom na Okresnom súde v Nitre vednom pod sp.

zn. 12C/271/2009 a Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 25Co/43/2012 inak posúdil podmienky vydržania vlastníckeho práva žalovaným v 1. rade odvolací súd uvádza, že konanie vedené na Okresnom súde v Nitre vednom pod sp. zn. 12C/271/2009 a Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 25Co/43/2012 bola začatá na základe žaloby podanej dňa 30.12.2009. V tejto veci bolo konanie začaté na základe žaloby doručenej súdu až dňa 31.10.2013, pričom žaloba bola žalovanému v 1. rade doručená dňa 14.11.2013. Navyše v konaní vedenom pred prvoinštančným súdom neboli zistené konkrétne okolnosti preukazujúce narušenie dobrej viery žalovaného v 1. rade ani jeho právneho predchodcu, ktorý nadobudol nehnuteľnosti v dobrej viere na základe kúpnej zmluvy s intervenientom zo dňa 17.04.2000, pričom už do podania žaloby v tejto veci t.j. do 30.10.2013 nepochybne uplynul zákonná 10 vydržacia doba, na základe, ktorej sa žalovaný v 1. rade stal vlastníkom nehnuteľností. Súd prvej inštancie sa v bode 58. rozsudku zaoberal aj tým, či počas plynutia vydržacej doby žalovaný v 1. rade nestratil dobromyseľnosť. Vo vzťahu k parcelám, ktoré sú predmetom tohto konania strata dobromyseľnosti zo strany žalovaného v 1. rade preukázaná nad všetky pochybnosti nebola a to z dôvodov, ktoré bližšie uviedol aj súd prvej inštancie, preto odvolací súd považoval odvolanie žalobcov za nedôvodné.

21. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval odvolací súd za správne aj vo výrokoch o trovách prvoinštančného konania, v ktorom súd prvej inštancie zohľadnil iba čiastočný úspech strán sporu a intervenienta v konaní, odvolací súd potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výrokoch týkajúcich sa trov prvoinštančného konania (VI., VII., VIII.).

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods.2 CSP tak, že s ohľadom iba na čiastočný úspech strán sporu v konaní, žiadna zo strán a intervenient nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).